

אתר הברכות הישראלי

נזקי לשון הרע

האוטובוס פילס את דרכו באיטיות ברחובות העמוסים של ירושלים. שתי נשים צעירות העבירו את הזמן בשיחה על מכרה שהתארכה זה עתה. "בעצם, קצת קשה להבין מה הקשר בין השניים" אמרה האחת לרעותה. בת שיחה הסכימה בכל ליבה והוסיפה גם משהוא מחכמתה היא: "היא יותר מדי שקטה בשבילו, הוא נראה עליז, תוסס ומלא שמחת חיים. איך בדיוק הם ינהלו שיחה ביניהם? הוא בטח ידבר עם עצמו..." ובכלל, החיים לימדו אותי שהשקטות הכי מסוכנות!" "אני מתערבת איתך שהיא למדה חינוך רק בגלל שלא התקבלה למשהוא אחר" באמת אינני מבינה, אני מופתעת שהמשפחות הסכימו לשידוך הזה"

לפתע הרגישה הדוברת הראשונה טפיחה נמרצת בכתפה. היא פנתה לאחור והבחינה בפנים הכעוסות של האשה שמאחוריה, גברת מרשימה בגיל העמידה.

"צר לי לפלוש לשיחתכן", החלה הגברת המבוגרת בדבריה, "אבל לא יכולתי שלא לשמוע אתכן. אני רק רוצה לומר לכן עד כמה אני אסירת תודה לשתיכן. הנה, באמת מנעתן טרגדיה אמיתית בטרם תתרחש".

כל אחת מן המשוחחות ניסתה לזכור במהירות את כל הדברים שנאמרו ולהבין מה מתוך שיחתן הסתמית היה יכול למנוע טרגדיה. "אני במקרה אמא של הבחור שדברתן עליו", אמרה האשה המבוגרת, "ועלי להודות שלמרות שבררנו הרבה על השידוך הזה, לא היה לי מושג שארוסתו של בני כל כך לא יוצלחית. אתן צודקות בהחלט, מישהיא כמוה אינה מתאימה לבני. אני שמחה שגיליתי זאת בשלב שבו עדיין אפשר להפסיק את הכל".

דברי האישה צרבו בליבן של שתי הנשים הצעירות שנותרו המומות ובאלם פה. מה ביכולתן לומר בכדי לתקן את הנזק? הן כמעט לא ידעו דבר על איש מן הצדדים השותפים לשידוך. הן פשוט חזרו על דברים שהגיעו לאזניהן ואפילו דברים אלו היו רק מכלי שני - במקרה הטוב.

בעודן מתחבטות, כל אחת לעצמה, למצוא את המילים שתבטלנה את השפעת דבריהן הקודמים, עצר האוטובוס באחת התחנות והאישה המבוגרת קמה ממושבה כדי לרדת. אחת הנשים הצעירות ניסתה לעצור בעדה, ולו לרגע קט, רק כדי לנסות ולומר משהו, מלה כלשהי, אשר תקל במעט על הנזק. אך בטרם נגעה ידה במעילה של האשה המבוגרת, פנתה אם החתן אחורנית לרגע, הביטה ישירות בשתי הנשים הצעירות שעדיין ישבו המומות במקומן ואמרה להן: "אינני אם החתן. אבל, כידוע לכן, בהחלט יכולתי להיות...".

"כל רגע ורגע שאדם חוסם פיו (מלדבר לשון הרע), זוכה לאור הגנוז שאין כל מלאך ובריה יכולים לשער..." (הגאון מוילנא)